

ಜಳಕದ ಪ್ರಳೆ

ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಬನವಳಿದು, ತೆಣ್ಣನೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮನದಳಿಯಿ ಮಿಂದ ಬೀಸು ರಕ್ಷೆಯ ಪ್ರಟಾಣ ಹಕ್ಕಿ ‘ಬಿಳಿಹಕ್ಕೆ ಬೀಸಣಿಗೆ ನೊಣ ಹಿಡುಕ’ನ ಸ್ವರ್ಗತ...

■ ಶತಿಧರಸ್ವಾಮಿ ಆರ್. ಹಿರೇಮರ್

ಅಭ್ಯಾಸ, ಎಂಥ ಬಿರುಬಿಳಿಲು ಅಂತೇ! ಆ ಸೆಕೆಗೆ ಒಷವಡಿದು, ದಾಹದಿಂದ ನೀರು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಓಯಿಸ್‌ ಕಂಡಂತೆ, ನೀರಿನ ಪ್ರಷ್ಟ ಗುಂಡಿ ಹಿಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟು. ವಾ! ಎಂದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಾರಿಹೋದೆ. ದಡದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಬಗ್ಗಿದಾಗ, ನೀರಿಲ್ಲಿನ ಸ್ವತ್ತಿಬಿಂಬಿ ನಾನೆಪ್ಪು ಸುರಸುವರಾಗ ಎಂದು ಉಲ್ಲಾಸಗೊಡು ರಕ್ಷೆಪ್ರಕ್ಕ ಅರಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿ, ಕುಣದೆ.

ಬೆಂಗಿಗೆ ದಿನವಾದರೂ ಸುತ್ತುಲಿದ್ದ ಕಸುರಿನ ಸಿರಿ ಅಕ್ಕಾದ ಕರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ನೀರನ್ನ ಕುಡಿದೇ ಬಿಡುವ ಎಂದು ತಕ್ಕಣಿಂದ ನೀರಿಗಳಿಂದ ಎರಡು ಹನಿ ನೀರು ಗುಟ್ಟಿಗಿಡಿದೆ. ಆಹಾ! ಎಂಥ ಸಿಹಿಯಾದ ನೀರು. ಹಾಗೆ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ಆ ತಂಪಾದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮೀಯುವ ಬಳಕೆ ಬಂತು.

ಅದು ಉಲಂಡಾಚಿನ ತೋಟದ ಜಾಗ. ಜನದಟ್ಟಕೆ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ರೈತರು, ತೋಟದ ಮಾಲೀಕರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ ನೀರಿಗಿಂದಿದ್ದಾ ಯಿತು, ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾನ್ಯಾಸಾದೀಯವಾದಿಯಿಂದ ಮುಂದವರೆದೆ. ಎಪ್ಪು ಹಿತಾನುಭವ... ತೆಣ್ಣನೆ ನೀರು ಮೈ-ಮನಕೆ ಉತ್ತಾಹ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಮೇಲೆ ನೀರು ಏರಿಕೊಂಡು, ಇಡೀ ದೇಹವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಮೈ ಕೊಡಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಸಾನ್ಯಾಸ ಬಂಧಕ ಮಾತ್ರ ತಕ್ಕಿಯಲ್ಲ. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಮುಳು ಏಳಿ ಶುಷಿಪಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಅಯ್ಯೋ, ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರೋ ಬಂದು ನಿತ ಸದ್ರೂ. ‘ಭೋ ಇವರು ತಾಗ್ನೀ ಬರಬೇಕಿತ್ತಾ’ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿದೆ. ಏನೂ ತೋಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಎನಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಲಿಕ್ಕಿಸಿದೆ ಮತ್ತೆ ಸಾನ್ಯಾಸ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಕಟ್ಟು... ಕಟ್ಟು... ಕಟ್ಟು... ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬಂದು ಯಾಕೋ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಭಯಭೇಡನಾಗಿ ಅತ್ತ ತಿರುಗಿದೆ.

ಫೋಟೋಗಾಲಫೋಗಳು ನಾನು ಸಾನ್ಯಾಸಾದುತ್ತಿರುವ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕ್ಷಾಮೇರಾದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿಂತಿಕೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೋ ನಾಚಿಕೆ. ಇವರು ಯಾವಾಗ್ನಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಯಾಕಿತಾರೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಡುಕೊಂಡೆ. ಇರಲಿ, ಅವರಿಂದ ನನಗೋನೂ ತೋಂದರೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಜಳಕದ ಸುಖಾನುಭವದಲ್ಲಿ ತೆಲಿದೆ.

ಕೊಕ್ಕಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಿಂದಿ ಆ ನೀರನ್ನು ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಜಬೂತಾಗಿ ಸಾನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದೆ. ನೀರು ಪ್ರಕ್ಕಗಳಿಗೆ ತಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಬಿಲಿನ ಧಾರ್ಯೆಗಳ ಉಮರು ಕಡೆಮೆಯಾದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರಕ್ಕಗಳನ್ನು ನವರಾಗಿ ತಿಕ್ಕಿತ್ತಿಕ್ಕಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿದೆ. ಅಭ್ಯಾಸ, ಎಂಥ ಜಳಕ ಸುಖಿ...

ಓಹೋ, ಅಂದಹಾಗೆ ಸಾನ್ಯಾಸ ಮೈಮರೆತು, ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನೇ ನಿಮಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ ನೋಡಿ... ನಾನು ‘ಬಿಳಿ ಚುಕ್ಕೆಯ ಬೀಸವಿಗೆ ನೊಣಹಿಡುಕ’ ಪ್ರೇಚನ ಸ್ವಾತ್ಮಿಕೀ ಘಾನಾತ್ಮೀಲ್ ಘ್ರೇಕ್ವಾಚರ್’ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ವ್ಯೇಚಾನಿಕ ಹೆಸರು, ‘ರಿಧಿದುರಾಅಲ್ಲೋಗುಲಾರಿಸ್’ ಎಂದಿದ್ದು, ಉಳ್ಳಿರಿಸೋದೇ ಕವ್ಯ. ‘ಪಾಸೆರಿಫಾಮೀಸ್’ ಗಳಾದ ‘ರಿಧಿದುರಿದೇ’ ಪಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೇಂದು

ಭಾಯಾಗ್ಲಾಹಕರೊಬ್ಬರು ಎಂದೋ ಹೇಳಿದ್ದ ನೆನಪು.

ನಮ್ಮ ಬಳಗದವರು 19 ಸೆ.ಮಿ. ಉದ್ದ ಬೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಬಾದುಗಬ್ಬಾಗಿದ್ದು, ಹೊಟ್ಟೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಳುಪಾಗಿಯೂ, ತಲೆ ಕಪ್ಪಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಿಳಿ ಪಟ್ಟೆಯ ಗಂಟಲು, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಬಿಳಿ ಚುಕ್ಕೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಕವ್ಯ ಕಣ್ಣನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಹಾಗೂ ಬಿಳುಪಾದ ಮುಖ್ಯಗಳವೇ. ಬಿಳಿನಿಕೆ ಆಕಾರದ ಬಾಲ ನಮ್ಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗುಟ್ಟು. ಅದೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಂಬಿದಿಂದ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು.

ನಾವು ಮೂಲತಃ ಕೆಟಾಹಾರಿ. ಅನೇಕ ಕ್ಷಿಂತಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಬೆಳೆಯ ಮಿತ್ರರು ಏನಿಕೆಲೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತೋಟ, ಕುರುಕುಲು ಕಾಡುಗಳ ಪೋದೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮುದು ಭಾರೀ ಶಿಸ್ತು. ಮಾಚ್‌ನಿಂದ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ, ತೋಟ ಎರಡು ಟಿಂಗಲುಗಳಿರುವುದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು, ಜೇಡರಬಲೆ, ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಹಿಕ್ಕಿತೆಂದು ಬುಟ್ಟಿಲೊಕಾರದಲ್ಲಿ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿತ್ತೇವೆ. ಮುಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಿಗಿಡುತ್ತೇವೆ. ಪೂದೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡುವಾಗ, ಆಗಾಗೆ ಬಾಲದ ಪ್ರಕ್ಕ ಅಗಲಿಂ ಬಿಳಿನಿಕೆಯಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ರಾಕುರೀಕಾರಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಚಿಂಬಿ... ಚಿಂಬಿ... ಚಿಂಬಿ... ಎಂದು ಶಿಳ್ಳಿ ಹಾಕಿದಂತೆ ಜೋಡಿ ಕಂಡುತ್ತೇವೆ.

ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಕಢೆ ಹೇಳುತ್ತಾ, ಹೊತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲ ನೋಡಿ... ಅಂತೂ ಜಳಕದಿಂದ ನನ್ನ ಮೈ ಪ್ರಕ್ಕವಾಯ್ತು!

ಇವರೆನು? ಇನ್ನೂ ಪ್ರೇಮೋ ತೇಗೆತಾನೇ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಬಿಟ್ಟಿ ದಿನವೆಡೀ ಇಲ್ಲೇ ಇತಾರೆ, ನಂಗೆ ಕ್ಷೇಮ್ ಆಯ್ದು. ನಾನಿನ್ನ ಹೊರಟೆ... ಪುರ್ಣಾ...

ಪ್ರತಿಕ್ಕಿಲುಸಿ: feedback@sudha.co.in